BERTHOLDUS RATISBONENSIS
1. Viertel 14. Jh.
Seite 31r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36661
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

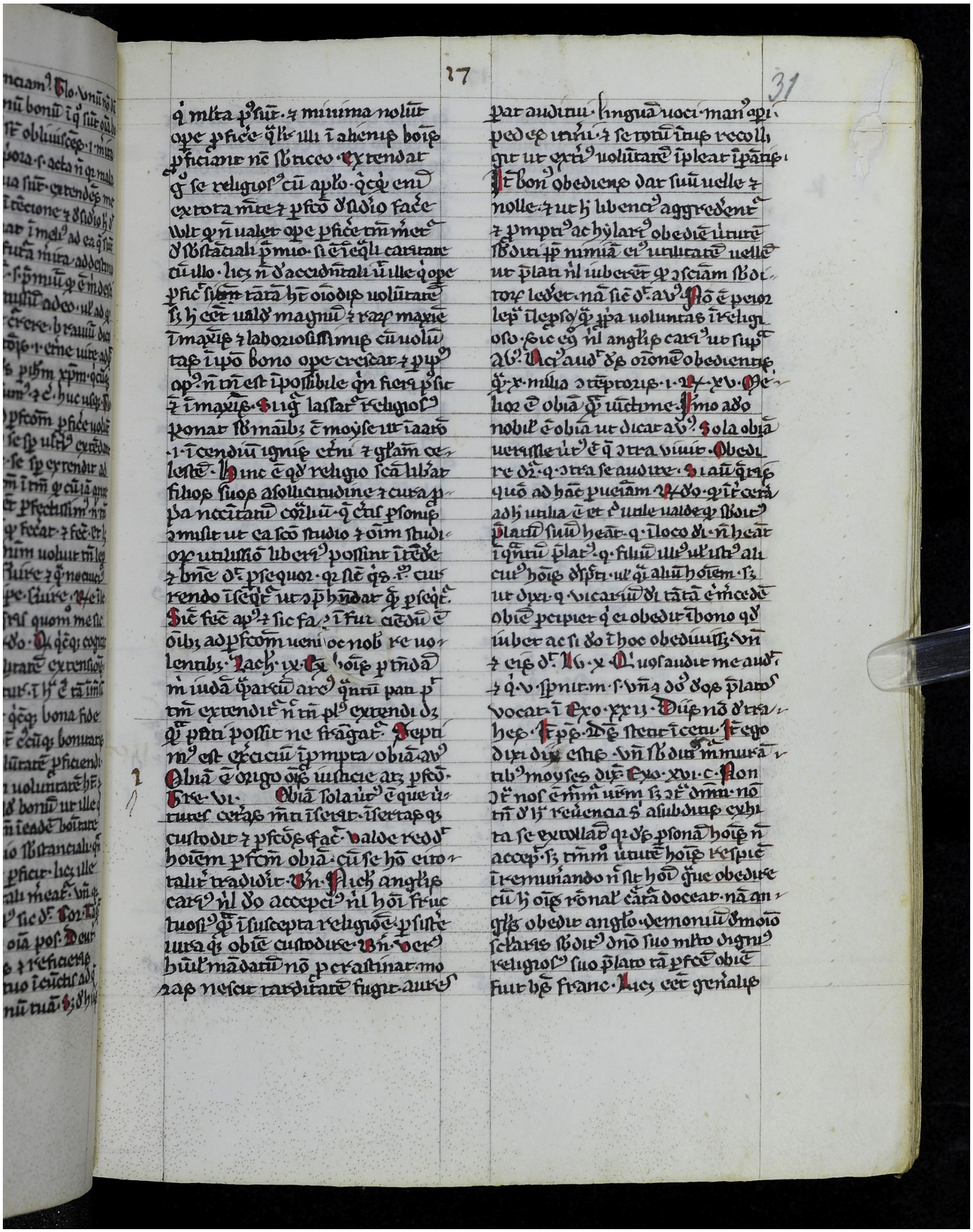

q̃ mlta p̃ſuit. ⁊ minima noluit
ope p̃ficere q̃lr illi i aliene boiſ
p̃ficiant nec ſb̃ tuo extendat
q̃ſe religioſ cū aplo. q̃cq̃ enim
extra mīte ⁊ pſcō d̃ ſtudio face
ulit q̃n valet ope p̃ficere tm̄ mer
d̃ ſb̃ſtantiali p̃mio. ſi ē eqlis caritate
cū illo. hic n d̃ accidentali ū ille q̃ope
p̃ficit ſicut tarā hī oīo diſ uolūtate
ſi hī cēt valde magnū ⁊ rapt maxime
i maxīis ⁊ laboriosiſſimis cū uolū
tatis i ipō bono ope crescat ⁊ pp̃
op. n tm̄ est i possibile q̃n fieri p̃ſic
⁊ i maxīis. Sing lassat religioſ
ponat ſb̃ manib; ē moyse ut i aaro
.i. i cendiū ignis ē tm̄ ⁊ gl̃am ce
lestē. Hinc ē qd̃ religio ſcā lib̃at
filios ſuos a ſollicitudine ⁊ cura p
pa necēitatis cōſliū. q̃ ēt ſ p̃ſonis
d̃ miſit ut ea ſcō studio ⁊ oīm ſtudi
op̃ utilissimō liberi possint i tēde
⁊ bnē d. pſequor. q ſtē q̃s. ē cur
rendo i ſecē ut ap̃hendat q̃ pſeqt̃.
Sic fec ap̃ ⁊ sic fa. i fut ad ē
oīb; ad pſcōm ueni oe nob̃ re uo
lentib; Lach. ix. Ex hoīs p̃ſnda
m̄ iuda q̃ parcit arē q̃ntū pan p̃
tm̄ extendit n tm̄ pl extendi d;
q̃ p̃ſtu possit ne fragat. Septi
m. est exercitū i p̃mpta obia av
Obia ē origo oīs iustitie ar; pſcō.
Tre. vi. Obia sola ait ē que ū
tutes ceras mtu i ſeruat. i ſeruat q;
custodit ⁊ pſcōs fac. valde redd
hoīem p̃fōm obia. cū se hō cito
tali tradidit. Un. Lach anglis
carē nl do accepi nl hoī fruc
tuosi q̃ i suscepta religōe. p̃ſiste
iura q; obiē custodire. Un. Ver
hiul mādatū nō p crastinar. mo
rap nesciat tarditate fugit. aures
par auditui. lingua uoci. man. opi
ped eq̃ itinū. ⁊ se totū i tuis recolli
gat ut ex tū uolūtate i pleat i pāte.
Et bon obedientie dat suū uelle ⁊
nolle. ⁊ ut h̄ libenter aggredient
⁊ p̃mpte ac hylare obedie iuste
ſb̃dit p̃ nimia ei utilitate uelle
ut plat nl iuberet q̃ ascīam ſb̃di
tor ledet. nā sic d. av. Ho ē peior
lep̃ i lepro. q̃ p̃pa uoluntas i religi
oso. sic eq̃ nl anglis carē ut sup̃
av. Ucq̃ aud. d̃s ozōnē obedientie
q̃. x. milia a tēptoris. i. ⁊ xv. Me
lior ē obia q̃ uictime. Imo ad o
nobil ē obia ut dicat av. Sola obia
uetusse ut ē q̃ ōtra uiuit. Obedi
re d. q. ōtra se audire. Siaū q̃ ip̃
quō ad hāc pueciam ⁊ do. q̃ ē certa
ad h̄ utilia ē ut d̃ utile uaide q̃ ſb̃dit
plaū ſuū heat. q. i loco d. n heat
i q̃ntū plat. q. filiū ille ul ut alī
cui hoīs d̃ſpt. ul q̃ aliū hoīem. ſz
ut dixi. q. uicariū d. tārā ē m̄ cedē
obiē pcipier q̃ ei obedit bono qd̃
iuber ac si do i hoc obediuntur. vn
⁊ eis d. Ma. x. Qui uos audit me aud.
⁊ q. v. ſpnit m. ſ. vn ⁊ do d̃ dos plato
vocat. i Exo. xxiij. Diis nō d̃ ōtra
hes. Et p̃s. Deus stetit i cetu. Ego
dixi dis estis. vn ſb̃ dit m̄ mura
tib moyses dic Exo. xvi. c. Non
d̃ nos ē m̄m uīm ſz d̃ dm̄. nō
tm̄ d̃ h̄ reuēcia ſ. ſ. ſubdit ex hi
ta se extollat q. d̃s p̃ſona hoīs n
accep. ſz tm̄m utute hoīs respie
i remuniando n ſt hō q̃ue obedire
cū h̄ oīs rōnal tārā docear. nā an
gl̃s obedit anglo. demonū d̃mōio
ſcl̃aris ſb̃dit dnō ſuo mlto dignū
religioſ ſuo plato tā p̃fōē obiē
fuit b̃s franc. Hic cēt genalis